



**Avgvstini Barbosæ, V. I. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, & sacrae Congregationis Indicis Consultoris,
Nvnc Electi Episcopi Vgentini, Tractatvs De Canonicis, Et
Dignitatibvs, Aliisque ...**

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1658

3 Canonicorum numerus an, & quando augeri, diminuivè possit, & de
Canonicis supernumerariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98570)

infra cap. 16. à num. 1. quod quidem Concilij Trident. decretum locum non habet in Ecclesiis Collegiatis, sicut aiunt Nauarr. *conf. 3. de tempor. ordin. in antiq. aliis conf. 5. de atate, & qualitate, in nouis*, Zerol. *in praxi Episcop. parte 1. verb. beneficia, §. 5. Garc. de benef. p. 7. cap. 4. à num. 36. nouissimè Ciarlin. controuer. forens. cap. 38. num. 1.*

29 In hac Ordinum distributione debet requirere Episcopus consilium Capituli, illud tamen non tenetur sequi, & ita declaratum fuisse à Sacra Congregatione Concilij, refert Zerol. *in sua praxi Episcop. par. 2. verb. Capitulum*. Assignandus est Ordo non personis, sed Canonicatibus, aut præbendis singulis, sicut ex voto eiusdem Sacræ Congregationis resoluit Piassec. *in praxi Episcop. parte 2. cap. 3. num. 7. in princ.* Non tamen potest Episcopus cogere, vt omnes Canonici efficiantur Sacerdotes, sed sufficiet si media pars Canonorum Presbyteri fiant, inter quos debet esse præcipue principalis dignitas, ceteri vero Diaconi, aut Subdiaconi, Aloyf. Ric. *d. resol. 238. n. 2.*

30 Monet præterea idem Concil. citato cap. 12. *vers. hortatur*, eos ad quos spectat de iure vt (vbi commodè fieri potest) curent quòd Dignitates omnes ecclesiasticæ, & dimidia saltem pars Canonicatum in Cathedralibus Ecclesiis, & Collegiatis insignibus per illos conferantur tantum Magistris, vel Doctoribus, aut Licentiatis in sacra Theologia, vel in iure Canonico iuxta mentem antiquorum Canonum, vt in cap. *ad decorem*, de *instit.* refert Zerol. *in praxi Episcop. parte 1. verb. Capitulum, §. 10. & verb. Canonici, §. 2. Vgol. de officio Episcopi cap. 19. in princ. numer. 1. vers. tertio*. Et hortari, non verò præcipere, aduertunt Homob. de Bonis *de examine ecclesiast. tract. 1. c. 9. quæst. 58. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 9. c. 7. n. 65. Nicol. Garc. de benef. parte 7. c. 7. n. 7. Massobr. in praxi habendi concursus, requirit. 10. dub. 6. n. 7. secundum Romanam impress.*

31 Statuit demum idem Concilium Trident. sess. 22. *de reform. cap. 3. vt* tertia pars fructuum præbendarum inter distributiones assignetur, vt talis portio non fuerit deputata, vt saltem spe præmij Canonici Ecclesiæ inferuiant, refert Isidor. Moscon. *de maiestate milit. Ecclesiæ lib. 1. parte 1. c. 15. pag. 297. vers. quantum requisitum*, Nicol. Garc. *de benef. parte 3. cap. 2. n. 467. cum seqq.* vbi attestatur decusum detractionem huiusmodi in fructibus esse faciendam, non secundum taxam antiquam; prout in libris Capitulorum, seu aliis, sed secundum valorem currentem, & n. 468. pariter resolutionem asserit deducendas esse prius pensiones, & alia onera legitime imposita quandiu illa durauerint, antequam detraçtio hæc fiat, & quòd de fructibus alteri reſeruatis non fit ista

Barboſ. de Canonic. & Dignitatib.

detraçtio donec reſeruatiarius vixerit, & numero 481. ſubdit obtinentem in Cathedralibus, & Collegiatis Dignitatem, licet vocem in Capitulo non habeat, nec distributiones quotidianas cum cæteris participet, detractioni tertiæ partis fructuum eſſe obnoxium, & numero 492. addit Dignitates quæ ſunt de iure patronatus, detractioni tertiæ partis fructuum eſſe obnoxias, niſi repugnet fundatio, cui Tridentinum d. c. 3. prout & ſeſſ. 21. c. 3. minimè derogauit, & infra c. 21. n. 23. cum ſeqq. latius de his omnibus agemus.

C A P V T III.

Canonicorum numerus, an & quando augeri, diminui, & de Canoniciſ Supernumerariis?

S V M M A R I V M.

- 1 Canonici in Cathedralibus Eccleſiis tot numero debent eſſe, quot pro ſeruitio Eccleſiæ ſatiſfacere poſſint.
Et Eccleſia in qua eſt certus numerus Canoniorum, numerata dicitur. ibid.
- 2 Canoniorum numerum determinatum augere non licet, niſi augeantur prouentus.
- 3 Canoniorum numerum augere tantum poteſt Papa, quando Canonici in erectione facta coram Papa iurauerunt non augere, vel ſtatutum numerum taxans fuit à Papa, vel longiſſimo tempore confirmatum, alias Episcopus cum Capitulo poſſet.
- 4 Numerus Canoniorum is dicitur definitus, quæ in Eccleſia Cathedrali Episcopus cum conſilio Canoniorum, in inferioribus Collegiatis ipſarum Canonici cum Episcopi conſenſu de ſuper accedente præſtiterint.
- 5 Canoniorum ultra numerum non certum auctoritate Pape poteſt quis in Canonicum recipi ſine præbenda.
- 6 Supernumerarius appellatur qui fuerit receptus extra numerum.
- 7 Numerus certus Canoniorum, & Præbendarum in Cathedralibus, & Collegiatis quandoque nullus eſt, interdum eſt certus numerus Canoniorum, ſed nullus numerus, nec diſtinctio Præbendarum, interdum eſt certus numerus Canonicatum, & Præbendarum inter ſe diſtinctarum, nonnunquam eſt certus numerus Canonicatum, & totidem ſunt Præbendæ, ſed ea diſtincta non ſunt.
- 8 Canonicus in Eccleſiis receptiuus propriè non dicitur habere ſucceſſorem, nec eius Canonicatus vacare dicitur, ſed conſeſtim quòd titularis decedit, ſupprimitur, expirat, & ceſſat.
- 9 Canonicus non ſuccedit Canonico in honore,

Et enere, sed Capitulum.

- 10 *Commissio cause facta alicui tanquam Canonico, non transit eo mortuo ad successorum in Canonicatu.*
- 11 *Delegatio facta Dignitati, non expresso nomine proprio, transit ad successorem, eo quod illum verè habeat.*
- 12 *Canonici supernumerarij illi dicuntur, qui in Canonicorum collegium cooptantur, & Canonici creantur ultra numerum certum Præbendarum, & Canonicatum absque ulla præbenda illis statim attributa.*
- 13 *Canonicorum supra numerum duo sunt species, una iuris, alia facti.*
- 14 *Canonicus supernumerarius receptus simpliciter de mandato Papæ in aliqua Ecclesia, in qua est certus numerus Canonicorum, non illi derogando, aut non mandando recipi cum plenitudine iuris Canonialis, non habet ius Canonie, stallum scilicet in choro, & vocem in Capitulo, & alias omnes prærogatiuas, quibus ceteri Canonici gaudent.*
- 15 *Canonicus supernumerarius receptus cum expressa Papæ derogatione de certo Canonicorum numero, vel cum plenitudine iuris Canonialis, habet ius Canonie.*
- 16 *Canonici quando sunt privilegiati super numero certo, si postea aliquem supra numerum admittant, non possunt uti exceptione numeri contra Papam volentem aliquem supra numerum constituere.*
- 17 *Canonici supernumerarij, an & quando possint esse delegati Papæ, & distributiones quotidianas habere, remissum.*
- 18 *Canonici iure possunt numerum Præbendarum minuire, cum annui earum redditus non sufficiunt ad sustentandos commode Canonicos.*
- 19 *Canonicatus auctoritate Papæ confirmati cum præscriptione numeri, & decreto irritante, non possunt supprimi per Episcopum.*
- 20 *Tenuitas Ecclesiæ, ac eius redditus diminuti probandi sunt, cum beneficia de sui natura præsumantur congrua.*
- 21 *Prælati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem non possunt Canonicatus supprimere etiam in casibus, quibus Episcopi possint in sua diœcesi.*
- 22 *Collegiata Ecclesiæ Prælatus suppressionem Præbendarum tenuium facere non potest, licet esset exemptus, & Ecclesiæ insignis.*
- 23 *Capitulum Sede vacante, non potest supprimere Canonicatus.*
- 24 *Vicarius Episcopi, vel Capituli Sede vacante non potest Canonicatum suppressionem facere etiam in casibus, quibus posset Episcopus.*
- 25 *Canonicatus, seu Præbenda ubi supprimenda sunt in Ecclesia aliqua Collegiata, quæ Cathedralis non sit, ultra consensum Ca-*

pituli inferioris Ecclesiæ, requiritur etiam consensus Capituli Cathedralis.

- 26 *Consensus patroni, siue Ecclesiastici, siue laici, ac inferioris collatoris, & electorum requiritur in suppressione Canonicatum, si illi ad aliquorum præsentationem, seu electionem spectant.*



N Cathedralibus Ecclesiis tot numero Canonici debent esse, quot pro seruitio Ecclesiæ satisfacere possint; unde in eius erectione determinatur numerus saltem duodecarius, ut Episcopus dum Diuina celebrat, suo muneri satisfacere possit, & cor Prælati conseruetur, sic prouentus pro Canonici tot sint, quot sufficiant pro honesta sustentatione eorum, & ut commodè omnia Ecclesiæ onera sustinere possint, ita ex Abb. & Felin. tradit. Isidor. Moscon. de maiest. militantis Eccles. lib. 1. c. 15. de Eccles. Cathed. pag. 292. sub lit. A, & Ecclesiæ in qua est certus numerus Canonicorum ea lege ut nequeat alterari ex determinatione & præscripto statuti, dicitur numerata, Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 14. n. 14.

Augere autem numerum determinatum Canonicorum, non licet nisi augeantur prouentus, & tale augmentum à Papâ tantum fieri potest, quando Canonici in erectione facta coram Papâ iurauerunt non augere, vel statutum numerum taxans fuit à Papâ, vel longissimo tempore confirmatum, aliàs Episcopus cum Capitulo posset, Abb. in c. cum accessissent, de cons. Isidor. Moscon. ubi proxime & Lotter. d. q. 14. n. 37. iis enim dicitur definitus numerus, quem in Ecclesia Cathedrali Episcopus, cum consilio Canonicorum, in inferioribus Collegiatis ipsarum Canonici cum Episcopi consensu desuper accedente præfinierint, Læf. Zech. de Rep. Eccles. c. 24. de Canon. n. 4. v. causa, & ideo nihil est quin contrario statuto illud abrogari possit per Capitulum, ad cuius fauorē censetur talis numerus præscriptus, etiam si superioris confirmatio, accesserit, nisi primū statutum fuerit iuramento confirmatum, vel confirmatio sit Apostolica cum claus. sublatâ, & decreto irritanti, Lotter. d. q. 14. n. 30. unde potest quis & ultra numerum Canonicorum, dummodo non sit certus auctoritate Papæ, in Canonicum recipi sine Præbenda, Panor. in c. cum M. n. 30. de cons. & in c. relatum n. 2. de præbend. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 3. c. 11. q. 3. ubi subdit in quibusdam Ecclesiis Germaniæ, Italiæ, ac Galliæ folere iuuenes, dum litteris operam dant, in collegium Canonicorum cooptari, & admitti, quibus tamen Præbenda statim non datur, sed postea cum aliqua earum Canonico, & possessore vacat, & q. 6. tenet quod sine præbenda possunt plures in Canonicos recipi, & qui sic fuerit receptus extra num. appellatur super

supernumerarius, Abb. & Felin. in d. c. cum M. Isidor. Moscon. ubi supra vers. si aliquis.

7 Quod ut melius percipi possit, sciendum est in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis aliquando nullam esse distinctionem, numerumve Præbendarum, nec certus Canonico- rum numerus, ut in casu text. in c. ex parte. 10. de concess. præbend. & in cap. dilecto, & in cap. vacante, de præbend. Bald. cons. 472. lib. 2. Nonnunquam est certus numerus Canonica- tum, seu Canonico- rum, sed nullus numerus nec distinctio præbendarum, ut in c. fin. §. si autem, de concess. præbend. lib. 6. Anton. Fabric. in praxi benef. tit. de benef. Cathedr. num. 23. & 24. Card. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. P. concl. 470. n. 2. Quandoque verò non solum certus est numerus Canoniciatum, & præ- bendarum, sed etiam ex præbenda realiter, actualiter, & perpetuo sunt inter se distinctæ, ita ut non sit unum beneficium Ecclesiasti- cum, sed dos unius actualiter, & omnino dis- tincta sit à dote alterius, iuxta text. in c. liti- ras, de concess. præbend. & in Clement. fin. de præ- bend. Lap. alleg. 14. n. 4. & 5. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 32. Interdum est certus nu- merus Canoniciatum, & toridem etiam sunt præbendæ, sed ex distinctæ non sunt, immo bonæ sunt quoad dominum Capituli commu- nia, super quibus bonis quasi in confuso abs- que actuali aliqua distinctione institutus est numerus præbendarum correspondens nu- mero Canoniciatum, ut distinguit Monet. de optione Canon. c. 2. q. 2. num. 16. & 17.

8 Inter quæ illud est singulari nota dignum, quod in Ecclesiis receptius, hoc est, non nu- meratis, iuxta priorem modum, Canonici propriè non dicitur habere successorem, nec eius Canoniciatus vacare dicitur, sed conse- cratum quod titularis decedit, supprimitur, ex- pirat, & cessat, ac esse desinit, & novus confi- tuitur in persona sequentis. c. dilecto 25. vers. preterea, de præbend. ibi, preterea licet in Eccle- sia, in qua non est certus numerus præbendarum, nulla etiam vacante, in Canoniciatum quis possit assumi, cum intelligantur ad quoddam ius eli- gi quod ex electorum assensu de novo creatur, & cum electo in Canoniciatum nascitur, & desinit esse cum defuncto, & ibi notant Imol. n. 7. Butr. num. 8. & Abb. n. 9. gloss. verb. consentire in c. quod sicut 28. de elect. Bald. d. cons. 472. in princ. lib. 2. An- char. in c. si gratiosè, n. 5. de rescript. in 6. Abb. in c. quoniam Abbas, col. 5. & ibi Felin. col. 3. de offic. delegat. D. Barbof. in l. filiosam §. fin. n. 28. ff. so- luto matrim. Card. Tusch. d. concl. 470. n. 2. An- ton. Raguc. de voce Canonici in Cap. q. 22. n. 1. Card. Mant. decis. 229. n. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 3. n. 9. & 10. Nicol. Garc. de be- nef. part. 11. c. 2. n. ult. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 14. n. 16. & fuit dictum in Syracusana Canonica- tus 1. Februarij 1623. coram R. P. D. Pirouano,

Quæ resolutio intelligitur quoad dispositio- nem de tali Canoniciatu uti reservato, nisi Pa- pa concederet gratiam illum impetranti; fa- cta mentione, quod Ecclesia, ubi Canonica- tus ille existeret, non erat numerata quia tunc sustinebitur talis gratia non ex vocationis, aut reservationis vilius, sed ex intentione Pa- pæ volentis removere obstaculum non voca- tionis, & providere perinde ac si Canoniciatus verè vacasset, ita Gonzal. d. §. à num. 23. ubi num. 26. subdit in hoc casu posse procedere opinionem Flamin. Parisij, & aliorum tenen- tium Canoniciatum Ecclesiæ non numeratæ posse regnari.

Sed quicquid sit credo in Ecclesiis quibus- 9 cunque Canonici non succedere Canoni- co in honore, & onere, sed capitulum, Inno- cen. in c. quod sit col. 1. de elect. & ideo commi- 10 ssio causa facta alicui tantum Canonico non transit eo mortuo ad successorem in Canoni- catu d. c. quoniam Abbas, de offic. deleg. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 38. n. 3. & 4. quamvis delegatio facta Dignitati non ex- 11 presso nomine proprio transeat ad successo- rem, eo quod illum verè habeat, ut probat. d. c. quoniam Abbas. & docent Nicol. Garc. de be- nef. part. 6. c. 2. num. 29. Gonzal. ad reg. 8. Can- cell. gloss. 12. in princip. num. 73. Stephan. Grati- an. discept. forens. cap. 92. num. 2. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 27. à n. 6. Bellet. disqui- sit. clerical. part. 1. tit. de clerico debitore, §. 4. num. 8.

Supernumerarij Canonici illi dicuntur, qui 12 in Canonico- rum Collegium coopantur, & Canonici creantur ultra numerum certum præbendarum, & Canoniciatum absque vlla præbenda ipsis statim attributa, ut ex gloss. & Abb. in d. cap. cum M. resoluit Azor. instit. moral. par. 2. lib. 3. cap. 11. ques. 13. In Ec- clesiis scilicet, in quibus consuetudine, privi- legio, vel statuto est certus numerus præben- darum constitutus, non in aliis: quia ubi non est certus numerus Præbendarum, vel Cano- nicorum, si unus, aut plures recipiantur in 13 Canonicos, ij numerum non excedunt, ita Azor d. cap. 11. q. 14.

Horum autem duæ sunt species, una iuris, 14 alia facti; iuris est quando Papa mandat Ca- pitulo ut recipiant in Canoniciatum, & fratrem, & illi conferant ius Canoniciæ, per talem re- ceptionem efficitur Canonicius; alia est quando Papa creat Canoniciatum supra nume- rum, & mandat quod tali Canonico à se facto assignetur locus, & stallus, de quibus Federic. de Senis cons. 290. num. 5. & 6. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. conclus. 33. num. 3. cum seqq.

Vel melius distinguendum quoad hoc pro- 15 positum inter receptum simpliciter de mada- to Papæ in aliqua Ecclesia, in qua est certus numerus Canonico- rum non illi derogando,

aut non mandando recipi cum plenitudine Iuris Canonialis, & inter receptum cum expressa Papæ derogatione de certo Canonico-
rum numero, aut ubi ab illo expressum mada-
tum emanauit de eo recipiendo cū iuris Ca-
nonicalis plenitudine. In primo casu recep-
tus, ut in eo, ultra numerū non habebit plenū
ius Canonicae, veluti stallū in choro, vocē in
Capitulo, & alias ōnes prerogatiuas, quibus
ceteri Canonici gaudēt in secundo verō sic,
Lael. Zech. d. cap. 24. de Canon. n. 4. vers. causa
verō, ubi subdit quōd quādo à Papa impetra-
tur Canoniciatus, qui sit supra numerum, de-
bet id in litteris exprimi, aliās impetratio non
valeret, Pauin. de potest. cap. sede vac. pral. 5.
num. 15. Hoied. de incomp. benefic. p. 1. c. 12.
n. 6. Steph. Gratian. discip. forens. tom. 5. c. 867.
à n. 1. ubi n. 11. declarat nisi admissio facta ef-
fet sine præiudicio antiquorum Canonico-
rum. Menoch. conf. 1279. n. 21. & 22. Anton. Fa-
bric. in praxi benefic. lib. 2. rub. de titulo & inti-
tulat. n. 30. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 9. q. 3.
& 4. Monet. de distribut. quotid. part. 2. q. 1. n. 5.
cum multis seqq. ubi n. 10. id limitat, ut non
procedat ubi sit consuetudo, quōd Canonici
ita ultra numerum recepti non habeant iura
Canonicae, vel quōd non possint administrare
iura Canonicae nisi prius fuerint installati, tūc
enim ad limites installationis consequuntur
iura Canonicae, & ideo si solum fuerint instal-
lati in choro, cōsequentur ea, quæ sunt chori,
& si fuerint installati in Capitulo, habebunt
ea, quæ sūt Capituli, & addit Lael. Zech. citato
loco ex Abb. in cap. pro illorum, de prab. quōd
16 ubi ¶ Canonici sūt priuilegiati super numero
certo, si postea aliquem recipiūt supra nume-
rum, non possunt vti exceptione numeri, con-
tra Papam volētem aliquem supra numerum
cōstituere. Illud absque dubio procedit quōd
ubi Papa sciens Ecclesiam esse receptitiā, non
numeratam, de ea provideat, velitque proui-
sionem valere, nihil est quin prouisio teneat,
ut est tex. in c. ex parte ad fin. ubi Host. sub n. 3.
vers. in dicas, de concess. prab. Rot. in Syracusana
Canonico. 1 Decemb. 1623. coram R. P. D. Pirou.
cuius meminit Lot. d. lib. 1. q. 14. n. 31. ubi n. 32.
& seq. subdit in his passim admittit resigna-
tionis, nam licet talia beneficia utpote vaca-
tionis, non videantur resignabilia, & etiā ex
causa permutationis, Gonz. ad reg. 8. Cācel.
glos. 9. § 3. n. 19. nihilominus tamen si fiat de
hoc mentio, Papa validē ex huiusmodi causa
providet, & sustinetur prouisio, Gonz. d. § 3.
17 n. 20. & 23. Lott. d. q. 14. n. 34. ¶ An autem, &
quando isti Canonici supernumerarij possint
esse delegati Papæ, & debeāt habere distribu-
tiones quotidianas, dixit infra c. 21. n. 13. cū seq.
18 Quæ suprà diximus de augendo numero
determinato Canonico-
rum, id quoque intel-
ligendum est ubi quicquid de eo diminuendo

actum fuerit, cū pariter de vtroque simul
agāt, & vnica resolutione concludant Isidor.
Moscon. d. cap. 15. de Ecclesiis Cathedralibus
pag. 292. vers. augere, Lael. Zechi. d. cap. 24. de
Canonico n. 4. vers. secundum, Azor instit. mo-
ral. par. 3. cap. 11. q. 10. ubi resoluit etiam Ca-
nonicos iure posse numerum Præbendarum
minuere, quando annui earum redditus non
sufficiant ad sustentandos commodē sexde-
cim, v. g. Canonicos. Et hac de re Cōc. Trid.
sess. 24. de refor. c. 15. sic statuit. in Ecclesiis Ca-
thedralibus, & Collegiatis insignibus, ubi fre-
quentes adeoque tennes sunt præbendæ simul cum
distributionibus quotidianis, ut sustinendo de-
centi Canonico-
rum gradui pro loci, & personarū
qualitate non sufficiant, liceat Episcopis cum cō-
sensu Capituli, vel aliquot simplicia beneficia,
non tamē Regularia, is vnire, vel si hac ratione
provideri non possit, aliquibus ex iis suppressis,
cū patronorū consensu, si de iure patronatus lai-
corū sint, quarum fructus, & prouentus reliqua-
rum præbendarum distributionibus quotidianis
applicentur, eas ad pauciores numerum reduci-
re, ita tamen ut tot supersint, quæ diuino cultui
celebrando, ac dignitati Ecclesiæ commodē va-
leant respondere. Hactenus Cōc. de quo Vgo-
lin. de offic. Episcopi c. 52 §. 1. n. 4. Monet. de di-
stribut. quotid. parte 2. q. 5. n. 27. cum seqq. & de
commutat. vltimar. volunt. c. 12. n. 113. cum seqq.
Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 829. à n. 1.
ubi n. 2. subdit quōd ¶ Canoniciatus auctori-
tate Papæ confirmati cum præfinitione nume-
ri, & decreto irritanti, non possunt suppri-
mi per Episcopum, Ego ipse de officio, &
potest. Episcopi p. 3. alleg. 67. per tot. numero 5.
resoluo probari debere ¶ tenuitatem Eccle-
10 siæ, ac eius redditus diminutos esse, cū be-
neficia de sui natura præsumantur cōgrua, &
illorū redditus potius aucti, quā diminuti,
n. 2. in fine addo illud Concilij decretum lo-
cū non habere si Ecclesiæ Cathedralis, aut
Collegiæ insignes non sint, quæ autem ta-
les dicatur, ostendi suprà cap. 2. num. 18.

Et cū ibi Consilium vtatur particula, Et
piscopis, non autem Ordinariis, quæ latius pa-
tet, existimo huiusmodi facultatē Episcopis
tantum, & non aliis cōuenire, ac proinde Præ-
latos sæculares iurisdictionem habentes quasi
Episcopalem non posse huiusmodi Canonici-
atus suppressione, etiam in casibus, quibus
Episcopi possint in sua diocesi, ita Nicol.
Garc. de benef. p. 12. c. 12. n. 75. & seqq. Monet. de
dist. quotid. p. 1. c. 15. n. 30. ubi hinc subdit ¶ Colle-
11 giatæ Ecclesiæ Prælatum hanc suppressionem
Præbendarum tenuium facere non posse, li-
cēt exemptus, & Ecclesia insignis, idem repe-
tit de commut. vlt. vol. c. 12. à n. 124. ubi 135. id-
ipsum affirmat de Prælati Regularibus circa
beneficia Regularia suarum Ecclesiarum.

Vnde colligo Capitulum Sede vacante non
posse

- posse hunc suppressionem facere, vt docent Cuch. *instit. maior. lib. 2. tit. 9. num. 87.* Azor. *instit. moral. par. 2. lib. 3. cap. 38. q. 9.* Monald. *conf. 41. n. 5.* Aloyl. Ricc. *in praxi rerum fori Eccles. p. 4. resoluit. 535.* Monet. *d. cap. 12. à num. 17.* vbi num. 122. idem dicit de visitatore, seu administratore loco Capituli Cathedrali Ecclesie vacanti dato; vide infra *cap. 42. num. 112.*
- 24 Deinde colligo nec + Vicarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante eam suppressionem facere posse etiam in casibus, in quibus posset Episcopus, cuius est Vicarius, secundum Rebuff. *in praxi benef. tit. de forma Vicariatus n. 102.* Sbroz. *de officio Vicarij lib. 2. q. 116. n. 9.* Nicol. Garc. *d. part. 12. c. 2. n. 69.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 278. n. 35.* Monet. *d. c. 12. num. 129. cum segg.*
- 25 Quatenus verò Concil. *d. cap. 16.* desiderat Capituli consensum in suppressione facienda per Episcopum, addit Monet. *d. cap. 12. n. 251.* iussu tacitum, seu quod superueniat post actum, licet ex interuallo, & n. 250. merito tenet, quod quando agitur de suppressendis aliquibus Præbendis, seu earum numero minuendo in Ecclesia aliqua Collegiata, quæ Cathedralis non sit, iuxta terminos Concil. *d. loco*, omnino requiratur consensus, vel certè vocatio Capituli prædictæ inferioris Ecclesie ratione interesse, quod ex tali suppressione, seu diminutione prætereundum posset, & vterius requiritur etiam consensus Capituli Cathedralis, & à n. 255. latè tractat quomodo taxandi sint redditus Præbendarum cum earum aliq̃ suppressendis sunt, seu quæ reddituum portio, & quantitas remanere debet singulis Præbendis illius Ecclesie non suppressendis, & n. 289. concludit decretum præfatum Concilij non habere locum in suppressionibus ad tempus, sed tantum in perpetuis, Vide infra *cap. 42. post num. 3. vers. 4.*
- 26 Secundum eandem Tridentinam Synodum sæpè citato c. 15. in suppressione huiusmodi facienda regulariter necessarius est consensus patroni siue ecclesiastici, siue laici, ac inferioris collatoris, & electorum, quatenus Canonatus ad alicuius præsentationem, seu electionem spectent, ita Nicol. Garc. *d. cap. 2. n. 201. & à n. 205.* Monet. *d. c. 12. n. 226.*

CAPVT IV.

Dignitates, & inferiora beneficia an, & quæ sint in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis præter Canonatus.

SVMMARIVM.

1 Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, &

Collegiatis ad conservandam augendamque ecclesiasticam disciplinam instituta fuerunt.

- 2 Dignitates novæ in Ecclesia Cathedrali absque Apostolica auctoritate institui non possunt.
- 3 Intellige de Dignitate, quæ est omnino novæ, quippe qui alias non reperitur in Ecclesia.
- 4 Episcopus, seu Capitulum de eius consensu Dignitatem iam communiter institutam pro universali Ecclesia, in aliqua particulari creare potest.
- 5 Archidiaconatus, & Archipresbyteratus etiam in Collegiatis Ecclesiis de iure communi sonant tantum in Dignitatem.
- 6 Archipresbyter ruralis dignitatem habet si Collegium, Conuentum, vel duas Capellas, aut saltem prærogatiuam in Cathedrali habuerit, alias secus.
- 7 Dignitates Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ex consuetudine, vel institutione Ecclesia dignoscuntur.
- 8 Consuetudo signat locum sedendi, eundi, & standi.
- 9 Consuetudo plurimum operatur ad dignoscendum quam sit prima Dignitas in aliqua Ecclesia.
- 10 Dignitas prima in aliqua Ecclesia quæ sit dignosci potest ex communi reputatione, & publica fama loci.
- 11 Dignitas probatur talis ex eius expressione facta in collationibus Apostolica, aut Ordinaria auctoritate factis, ex declaratione facta per Capitulum, & ex pluribus actibus, & functionibus Capitularibus.
- 12 Dignitas talis esse probatur si eam obtinens habet administrationem rerum Ecclesiasticarum cum iurisdictione.
- 13 Dignitas dicitur ubi est iurdictio, vel illam obtinens habet prærogatiuam sedendi ante alios tam in Choro, quam in Capitulo cum nomine Dignitatis.
- 14 Dignitas, Personatus, & Officia, inter se maxime differunt.
- 15 Dignitas annexum habet Officium, vel rerum ecclesiasticarum administrationem cum iurisdictione etiam in modicis causis.
- 16 Dignitatem habere est habere iurisdictionem in foro exteriori.
- 17 Iurisdictionem habens Ecclesiasticam in foro exteriori annexam persone ratione beneficij, largè dicitur Dignitatem habere.
- 18 Officium simplex cum perpetua rerum administratione quandoque Dignitas appellatur secundum consuetudinem Ecclesiarum.
- 19 Personatus est quadam prærogatiua in Ecclesia